

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1395/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Ćorić, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izjaviteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA TOWN d.o.o. u stečaju, OIB: 20097668804, Mravinac, Don P. Peroša 6, kojeg zastupa punomoćnik Mihael Acalinović, odvjetnik u Visu, protiv tuženika KERUM d.o.o. u stečaju, OIB: 66124057408, Split, Zrinsko-Frankopanska 68, kojeg zastupa osporavatelj tražbine ADRIA RIJEKA d.o.o., OIB 07638053150, Rijeka, Užarska 28, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o žalbi tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 10. travnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025., u točkama I. i II. izreke presude.

II. Djelomično se preinačava presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025., u točki III. izreke za iznos od 250,00 EUR i sudi:

Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

III. Odbija se žalba tuženika i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025., u točki III. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka za iznos od 178.735,00 EUR zajedno s kamatama.

riješio je

I. Ukida se djelomično presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025., u točki III. izreke, za iznos od 16.755,00 EUR.

II. Odbija se zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak žalbe u iznosu od 25.132,50 EUR i pristojbe na žalbu u iznosu od 1.328,00 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024. odbijen je tužbeni zahtjev da se utvrdi osnovanom u II. višem isplatnom redu tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 1.117.223,43 EUR te je odbijen zahtjev tužitelja da sud naloži tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 274.837,66 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate (točka. I. izreke). U točki II. izreke naloženo je tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 67.145,00 EUR sa zateznom kamatom od 5. veljače 2024. do isplate. U točki III. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 195.740,00 EUR sa zateznom kamatom od 5. veljače 2024. do isplate. Rješenjem o ispravku od 20. veljače 2025. ispravljena je presuda suda poslovni broj P-170/2023-12 od 5. veljače 2024. u točka II. izreke u drugom retku na način da umjesto označenog iznosa od „67.145,00 EUR“ iznos se označava „83.900,00 EUR“ te u točki 27. obrazloženja na način da u redcima 8-11 umjesto teksta: „ili ukupno 26.858 bodova uz vrijednost boda od 2,00 EUR ili iznos od 53.716,00 EUR, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 13.429,00 EUR, pa je tuženiku ukupno odmjeren trošak od 67.145,00 EUR“ ima stajati: „ili ukupno 33.560 bodova uz vrijednost boda od 2,00 EUR ili iznos od 67.120,00 EUR, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 16.780,00 EUR, pa je tuženiku ukupno odmjeren trošak od 83.900,00 EUR.“

2. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da sud nakon izvedenog dokaznog postupka, nije utvrdio osnovanost tužiteljevog potraživanja i to prijavljene tražbine tužitelja jer tužitelj nije adekvatnim dokazima dokazao svoje potraživanje koje proizlazi iz kupoprodajnog odnosa u smislu odredbe čl. 376. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/2015, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) i potraživanje u svezi zajma, dok jedine isprave koje je tužitelj dostavio su jednostrane isprave. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev, jer tužitelj nije dokazao postojanje svoje tražbine prema dužniku, ovdje zastupanom po osporavatelju Adria Rijeka d.o.o. O naknadi parničnog troška sud je

odlučio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

3. Iz obrazloženja rješenja o ispravku proizlazi da je doneseno temeljem čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) jer je došlo do pogreške u računanju. Kako je uočeno da je sud očiglednom omaškom u zbrajanju u drugom retku točke II. izreke navedene presude, umjesto iznosa odmjerеног троška od 83.900,00 EUR označio iznos od 67.145,00 EUR, a zbrajanjem pojedinih iznosa odmjerеног троška sukladno točki 27. obrazloženja presude sud je utvrdio kako je u toj točki obrazloženja u redcima 8-11 na stranici 8. presude pogrešno označen ukupan zbrojeni broj bodova od 26.858 bodova uz vrijednost boda od 2,00 EUR te je pogrešno označen iznos od 53.716,00 EUR kojem je pridodan PDV od 25% i ukupno odmjerеног трошак od 67.145,00 EUR, dok pravilno zbrojeni broj bodova za radnje za koje je sud dosudio трошак je 33.560 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 EUR daje iznos od 67.120,00 EUR, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 16.780,00 EUR i valjani iznos parničnog троška je 83.900,00 EUR, i time je ispravljena točka II. izreke rješenja.

4. Žalbu je podnio tužitelj pobijajući točke I. i II. izreke, zbog bitne povrede odredaba o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se odluka preinači, podredno ukine. U bitnom tužitelj navodi da su pogrešna stajališta suda kako tužitelj nije dokazao osnovanost svoje tražbine, da je odluka nerazumljiva jer u stečajnom spisu postoje svi dokazi, međutim sud to nije cijenio. Nadalje navodi da je dostavljena ista dokumentacija koju su priznali tuženik i tužitelj u postupku predstečajne nagodbe. Zaključujući da se radi o činjenici koja se ne treba posebno dokazivati, jer je razvidna iz stečajnog spisa. Ponovio je kako je nesporno da tužitelj nema u posjedu otpremnice, račune, narudžbenica je ih stečajni upravitelj nije dobio od bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja. Ponavlja da se gubi iz vida, kako su i tužitelj i tuženik dio jedne poslovne grupe „KERUM“ te da su iste osobe upravljale i s jednim i s drugim pravnim „subjektom“. Nadalje navodi da je tužitelj dostavio svu raspoloživu „vjerodostojnu dokumentaciju“, koja je već u stečajnom postupku dovela do priznanja dijela tražbine, te je sud jednostavnim računskim operacijama, mogao doći do toga utvrđenja potraživanja tužitelja u odnosu na stečajnog dužnika, odnosno da je tuženik bio dužan dokazati svoje tvrdnje koje su različite od tvrdnji samog tužitelja, i sadržaja vjerodostojne dokumentacije. Zaključno smatra da je tuženik dužan dokazati svoje tvrdnje a ne tužitelj koji je stečajna masa bez sredstava.

5. Žalbu podnosi i tuženik pobijajući točku III. izreke presude zbog svih žalbenih razloga, prvenstveno ukazuje na pogrešan izračun priznatog троška, navodeći da tužitelju pripada prema priznatim radnjama i pravilnom obračunu iznos od 83.900,00 EUR umjesto iznosa 67.145,00 EUR te predlaže ispravak presude (o prijedlogu za ispravak presude odlučeno je rješenjem o ispravku od 20. veljače 2025.). Nadalje, žalitelj navodi da je sud odbio zahtjev za naknadom sastava podneska od 26. veljače 2020., jer je tužitelj očitom greškom stavio datum 26. veljače 2010. i vidljivo je kada je podnesak zaprimljen na sud u 2020. godini. Tužitelj je tražio

trošak na ime sastava podneska u visini od 8.050 bodova i predlaže prihvatiti žalbu te priznati traženi trošak. Traži trošak žalbe u iznosu od 25.132,50 EUR te trošak sudske pristojbe u iznosu od 1.328,00 EUR.

6. Žalba tužitelja nije osnovana, dok je žalba tuženika djelomično osnovana.

7. Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita, u točkama I. i II. izreke, dok je u dijelu troškova parničnog postupka djelomično nepravilna (točka III. izreke).

8. U konkretnom predmetu radi se o tužbenom zahtjevu na utvrđenje osnovanim tražbine tužitelja prijavljene u stečajnom postupku tuženika u iznosu od 1.117.223,43 EUR (8.417.719,95 kn) u drugom višem isplatnom redu.

9. Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj u stečajnom postupku nad tuženikom prijavio tražbinu u iznosu od 1.117.223,43 EUR (8.417.719,95 kn) i da mu je tražbina osporena. Ukupnu tražbinu osporio mu je drugi stečajni vjerovnik Hypo Group d.o.o., dok je stečajni upravitelj osporio tražbinu u iznosu od 4.488.994,16 kn. Vjerovnik, sada ADRIA RIJEKA d.o.o. (ranije Hypo Group d.o.o) osporio je tužitelju kao stečajnom vjerovniku, prijavljenu tražbinu jer uz prijavu tražbine nisu dostavljeni dokazi da tražbina postoji, te zbog zastare. Tužitelj je kao stečajni vjerovnik upućen na parnicu protiv tuženika kojeg za cjelokupni iznos osporene tražbine zastupa stečajni vjerovnik Hypo Group d.o.o. Tužitelj tvrdi da postoji tražbina prema tuženiku s osnova pozajmica i s osnova isporučene robe dok dostavlja kao dokaze tužiteljevu prijavu tražbine, uz dvije konto kartice tužitelja i obračunom kamata te tuženikovom popisu obveza dužnika Kerum d.o.o. na dan 15. listopada 2013. koji je predan Financijskoj agenciji 29. studenog 2013. u predstečajnom postupku tuženika koji je obustavljen.

10. Temeljem činjenične građe prvostupanjski sud utvrđuje da su dostavljene Konto kartice tužitelja jednostrane isprave tužitelja koje je tužitelj dostavio uz prijavu tražbine, dok je tuženik kao vjerovnik osporio postojanje ugovornog odnosa između tužitelja i Kerum d.o.o. u stečaju, jer je osporio da su imali zaključen ugovor o kupoprodaji na osnovu kojeg je tužitelj isporučivao tuženiku robu iz svog asortimana, te je osporio postojanje ugovora o zajmu. Stoga tužitelj nije dokazao da je osnovana njegova prijavljena tražbina u iznosu od 8.417.719,95 kn od čega glavnica u iznosu od 5.832.430,94 kn, a obračunate kamate na taj iznos do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 2.585.289,01 kn. Također, prvostupanjski sud ocjenjuje da tužitelj nije dostavio nikakve druge dokaze iz kojih bi proizlazila osnovanost prijavljene tražbine tužitelja prema tuženiku s osnove prodane robe i pozajmica s time da i u žalbenim navodima tužitelj ističe da nema druge dokumentacije.

11. U odnosu na žalbeni navod kako je činjenica da je u predstečajnom postupku nad dužnikom Kerum d.o.o., postoji popis obveza dužnika Kerum d.o.o. na dan 15. listopada 2013. koji je predan u predstečajnom postupku Financijskoj

agenciji, Regionalni centar Zagreb 29. studenog 2013. u kojem je tužitelj ranijeg naziva KERUM d.o.o., naveden kao vjerovnik tuženika za tražbinu u iznosu od 5.832.430,94 kn, i time je priznata tražbina, za navesti je kako iz sudskog registra kao javne knjige proizlazi da je nad tuženikom otvoren predstečajni postupak rješenjem Nagodbenog vijeća Klasa: Up-I/110/07/13-01/4615, Ur.br: 04-06-13-4615-18 od 15. listopada 2013., koji je u konačnici okončan donošenjem rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-7/2017 od 29. siječnja 2018. o odbačaju prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe. Iz stanja spisa proizlazi da tužitelj nije prijavio tražbinu u tom predstečajnom postupku, ali je dužnik, ovdje tuženik, u smislu odredbe čl. 41. st. 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine broj: 108/12, 144/12, 81/13, 121/13, 71/15, 78/15 i 144/22; dalje ZFPPN) dostavio nagodbenom vijeću popis obveza sa stanjem na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe, najkasnije u roku od 15 dana od otvaranja postupka predstečajne nagodbe. U tom popisu dužnik, ovdje tuženik je naveo da na dan 15. listopada 2013. ima obvezu prema predniku tužitelja, ali pravilno prvostupanjski sud navodi da to nije temelj dviju ugovornih obaveza i da je stoga na tužitelju bio teret dokazivanja da se obveza odnosi na ugovor o kupoprodaji ili ugovor o zajmu (pozajmici), a što tvrdi tijekom prvostupanjskog postupka. Ovo iz razloga što je tražbinu djelomično osporavao ne samo stečajni upravitelj u ime dužnika, već i stečajni vjerovnik koji može osporavati postojanje ugovornog odnosa između dužnika i drugog vjerovnika. U takvom slučaju teret dokazivanja tražbine je na tužitelju, stečajnom vjerovniku osporene tražbine, a ne stečajnom vjerovniku, koji je osporavao tražbinu za koju ne postoji ovršna isprava, kako pogrešno smatra žalitelj i pogrešno interpretira odredbu čl. 266. st. 1. i 2. Stečajnog zakona.

12. Iz prijave tražbine proizlazi da je prijavljena tražbina u iznosu od 8.417.719,95 kn, koja se sastoji od iznosa od 5.832.430,94 kn (glavnica) i iznosa od 2.585.289,01 kn (kamate). Nadalje, proizlazi da se tražbina temelji na obvezi dužnika na dan 15. listopada 2013. prilikom otvaranja predstečajne nagodbe - stavak 391. popisa. Iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbina poslovni broj St-2/2013 od 24. svibnja 2019. proizlazi da je tužiteljeva tražbina osporena u cijelosti od strane stečajnog vjerovnika Hypo group d.o.o., zbog zastare i zbog nedostatka dokaza da tražbina postoji. Iz odgovora na tužbu stečajne upraviteljice proizlazilo bi da se tražbina u iznosu od 3.928.725,79 kn odnosi na isporučenu robu, dok za tražbinu u iznosu od 1.960.321,02 kn nije jasno na što se odnosi niti to proizlazi iz konto kartice od 1. siječnja 2015. Dakle, i sama stečajna upraviteljica je osporila dio tražbine na ime glavnice koja je prijavljena u stečajnom postupku, a koja se temelji na popisu obveza danim u predstečajnom postupku. Kako je i tražbina priznata od strane stečajne upraviteljice, osporena od strane stečajnog vjerovnika, smatra se da je osporena u cijelosti pa je teret dokazivanja osnovanosti osporene tražbine na tužitelju, stečajnom vjerovniku, kako je pravilno zaključio prvostupanjski sud.

13. Stoga je prvostupanjsku presudu u točki I. izreke valjalo potvrditi prema odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a kako je odlučeno u točki I. izreke ove presude.

14. U odnosu na troškove postupka treba razjasniti da je sud tuženiku priznao troškove: trošak sastava odgovora na tužbu u vrijednosti od 6.702 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima od 7. prosinca 2020. i od 22. veljače 2021., svako po

6.702 bodova - ukupno 13.404 bodova (Tbr. 9/1 OT), za pristup ročištu od 5. listopada 2020., koje je odgođeno - 50 bodova (Tbr. 9/5, za zastupanje na ročištu od 29. lipnja 2020., na kojem se procesno raspravljalo u visini od 3.351 bodova (Tbr. 9/2 OT), za zastupanje na ročištu od 11. listopada 2023. na kojem se procesno raspravljalo u visini od 3.351 bodova (Tbr. 9/2 OT) te za zastupanje na ročištu od 27. studenog 2023. u visini od 6.702 bodova (Tbr. 9/1 OT) što ukupno iznosi 33.560 bodova. Prvostupanjski sud je pravilno priznao trošak na ime svake izvršene radnje osim podneska od 26. veljače 2020., dok je pogrešno izračunao visinu bodova i pogrešno izračunao ukupno bodova od 26.858 bodova, što je dovelo i do pogrešno izračunatog PDV-a i same visine troškova parničnog postupka. Stoga je rješenjem o ispravku sud ispravio grešku u računanju i naveo da bi pravilno trebalo stajati u točki II. izreke iznos od 83.900,00 EUR. To je pravilno izračunat iznos jer su 33.560 bodova x 2,00 EUR iznosi 67.120,00 i na to PDV ukupno iznosi od 83.900,00 EUR. Međutim time je pogrešna odluka u točki III. izreke, na koji dio odluke se žali tuženik, jer je s više iznosa odbijen tuženik s troškovima postupka.

15. Također, osnovano tuženik navodi da je iz suviše formalnog pristupa odbijen sa zahtjevom za naknadom troška sastava podneska od 26. veljače 2020. (list spisa 75.) jer je na troškovniku naveo datum 26. veljače 2010. pa ga je sud odbio s razlogom da je postupak „počeo u 2019.“. Naime jasno je da je podnesak iz 2020. godine i da je posrijedi očita pogreška u pisanju, uostalom na samom podnesku od 26. veljače 2020, tuženik je postavio zahtjev za troškovima i stoga valja osnovano priznati tuženiku trošak tog podneska prema Tbr. 8. točka 3. u visini od 100 bodova x 2,00 EUR iznosi 200,00 EUR, uz pripadajući PDV iznosi 250,00 EUR.

16. Sud je zbrojio u visini postavljene troškovnike tuženika zastupanog po punomoćniku kao osporavatelja koji zastupa tuženika u parnici i zastupan je po punomoćniku. Dakle, iznos troškovnika osporavatelja je ukupnom iznosu 184.360,00 EUR (list spisa 214.) te troškovnika tuženika u ukupnom iznosu od 78.525,00 EUR, dakle iznos od 262.885,00 EUR. Prvostupanjski sud je priznao radnje zastupanja tuženika po jednom punomoćniku za zastupanje tuženika. Uzimajući u obzir i računajući da je rješenjem o ispravku ove presude sada tuženiku priznat trošak od 83.900,00 EUR, tada se treba umanjiti i odbijajući dio zatraženog troška tuženika, tako da tuženiku valja priznati na iznos od 83.900,00 EUR i iznos od 250,00 EUR na ime podneska od 26. veljače 2020, dakle sveukupno tuženiku pripada iznos od 84.150,00 EUR. Stoga je valjalo potvrditi točku II. izreke presude ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-170/2023-19 od 20. veljače 2025. za priznati i ispravljeni iznos od 83.900,00 EUR, te djelomično preinačiti, djelomično potvrditi i djelomično ukinuti točku III. izreke.

17. Stoga je valjalo djelomično preinačiti točku III. izreke i priznati tuženiku daljnji trošak od 250,00 EUR, potom djelomično potvrditi točku III. izreke za odbijajući dio troška u iznosu od 178.735,00 EUR, te djelomično ukinuti za iznos od 16.755,00 EUR jer je to upravo iznos koji je priznat tuženiku ispravkom presude i time dosuđen u točki II. izreke rješenja i o njemu je već odlučeno.

18. Tuženik je podnio zahtjev za naknadom troškova žalbe podnesenu na odluku o troškovima postupka, međutim o troškovima tuženika koji su pogrešno

obračunati odlučeno je rješenjem o ispravku (razlika od 16.755 EUR) i o čemu je pretežiti sadržaj žalbe dok je u ovom žalbenom postupku tuženik u tek neznatnom dijelu uspio sa svojom žalbom u odnosu na odluku o troškovima postupka (iznos od 250,00 EUR), stavljajući u omjer visine na odbijajući dio troškova postupka (178.735,00 EUR) pa mu nije dosuđen trošak sastava žalbe.

19. Stoga je odlučeno kako u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 10. travnja 2025.

Predsjednica vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-30875-ddf73**

Kontrolni broj: **04b3c-849c3-f27a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lenka Ćorić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.